

Centrum Informacji o Ofiarach II Wojny Światowej

<https://ofiary.ipn.gov.pl/ofi/z-archiwum-ipn/zbrodniarze/15239,Nieukarany-zbrodniarz-Erich-Koch.html>
10.05.2024, 12:27

NIEUKARANY ZBRODNIARZ ERICH KOCH

ERICH KOCH
Warszawa, dnia 12.12.1964 r. 40
12
190

ANDASDA E S R B
w P o l s k e

Dot. sala buratynowej

Przesz najprzejmiej ambasadę ERUB o powiadomienie pana profesora z Leningradu, że proszę o rozmowę w sprawie sali buratynowej.

Proszę, aby pan profesor przywdel do tej ważnej rozmowy stary plan miasta - dawnego Kronsbergu.

Plan ten jest bezwzględnie konieczny.

Z szacunkiem
ERICH KOCH

ERICH KOCH
Lipsca, dnia 12.12.1964 r. 420
17
190

AMBASADA S S R R
w P o l s k e

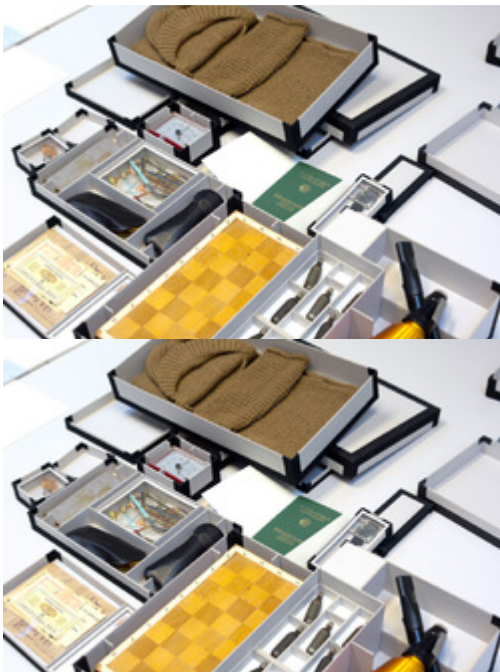
Dot. sali buratynowej

Proszę najprzejawniej ambasadę SSSR o poinformowanie pana profesora z Leningradu, że proszę o rozmowę w sprawie sali buratynowej.

Proszę, aby pan profesor przyszedł do tej ważnej rozmowy stary plan miasta - dawna Königsberg.

Plan ten jest bezwzględnie konieczny.

Z szacunkiem
ERICH KOCH

Erich Koch urodził się 19 czerwca 1896 r. w Elberfeld w Niemczech. Po ukończeniu 5-letniej szkoły średniej i kursów handlowych pracował początkowo w drukarni, a następnie na kolei jako telegrafista. Po zakończeniu I wojny światowej zaczął interesować się ideami narodowo-socjalistycznymi. W 1922 r. należał do kierownictwa NSDAP (Narodowosocjalistyczna Niemiecka Partia Robotników) w zagłębiu Ruhry, zaś we wrześniu 1928 r. został, z polecenia Adolfa Hitlera, wysłany do Prus Wschodnich w celu budowania sieci organizacyjnej NSDAP.

Był również twórcą i wydawcą gazety hitlerowskiej „Preussische Zeitung”, która aż do upadku nazistów była propagandową gazetą reżimu. W 1933 r., po dojściu Adolfa Hitlera do władzy, Koch został mianowany nadprezydentem Prus Wschodnich, a od 1941 r. także szefem Zarządu Cywilnego Okręgu Białystok i Komisarzem Rzeszy na Ukrainę. Cieszył się dużą sympatią Hitlera, co wykorzystywał w sporach z Heinrichem Himmlerem, czy też Alfredem Rosenbergiem. Po zakończeniu II wojny światowej uciekł do Niemiec.

Erich Koch, pomimo zmiany wizerunku i nazwiska, w 1949 r. został rozpoznany i schwytyany przez Brytyjczyków w Hamburgu. Po rozpatrzeniu wniosku o jego ekstradycję władze brytyjskie przekazały go Polskiej Misji Wojskowej. Proces rozpoczął się dopiero po 8 latach, a zakończył się wyrokiem wydanym 9 marca 1959 r. przez Sąd Wojewódzki w Warszawie. Za zbrodnie popełnione na ludności polskiej i żydowskiej w okresie II wojny światowej został skazany na karę śmierci. Jednak orzeczenia nigdy nie wykonano. Erich Koch do 13 marca 1965 r. przebywał w Centralnym Więzieniu w Warszawie, a następnie przeniesiono go do zakładu karnego w Barczewie. Przez cały okres pobytu w więzieniach, aby uniknąć kary i polepszyć swój byt wielokrotnie sugerował, że zna miejsce przechowywania Bursztynowej Komnaty. Koch składał m.in. stronie radzieckiej propozycje odbycia podróży do Królewca w celu jej odnalezienia. Jednak w materiałach archiwalnych przechowywanych w archiwum IPN brak jest informacji o realizacji tej podróży. Nazista przede wszystkim postrzegany był jako cenne źródło wiedzy dla wywiadu PRL. Nie był traktowany też jak zwykły więzień, bowiem zbrodniarz większość kary odbył w jednoosobowej celi, co należało wówczas do rzadkości. W 1967 r. Koch udzielił obszernego wywiadu dziennikarzowi Sławomirowi Ostrowskiemu m.in. opowiedział o Bursztynowej Komacie. Erich Koch zmarł śmiercią naturalną 12 listopada 1986 r. Za swoje zbrodnie nigdy nie wykazał skruchy, a jego historia do tej pory budzi wiele kontrowersji.